

sige, at selvfølgelig har han Ret i, at hvis Staten ikke vil gøre andet end indskyde en mindre Del af Pengene og saa sidde som Askepot i dette Foretagende, bør den helst holde sig helt derfra. Men i øvrigt bestrider jeg fremdeles Rigtigheden af den Hovedbetragtning, han gør gældende, og som kortelig sagt er denne: Hvorfor har intet Menneske før tænkt paa denne udmærkede Chance; hvorledes kan man bebrejde mig, at jeg ikke har slaaet til overfor en saadan helny Chance? Overfor det vil jeg sige, at hidtil har man jo ganske vist ikke vidst nogen Besked om denne Chance, men nu ere Øjnene jo blevne aabnede paa den højtærede Finansminister. Den højtærede Finansminister maa heller ikke tro, at f. Eks. C. F. Tietgen fik alle de gode Ideer til alle sine store Foretagender selv: Hagemann kom med sit Sukker, Olesen med sin spanske Spritforretning, H. P. Prior med sin Dampskibsforretning o. s. v. Men Tietgen var en Mand, som, naar man forklarede ham, at her laa en god Forretning, øjeblikkelig slog til, og naar han forstod, at der var en Chance, greb han den — saa sagde Tietgen ikke: Det har jeg aldrig hørt Tale om, det maa I hellere selv gøre, her tør jeg ikke løbe Risikoen. Det er Forskellen mellem den store Mand og den lille Mand. Den store Mand behøver ikke at være den, der forud sporer, naar Floden kommer; det kan ogsaa være den, som, naar Floden kommer, straks gør sig parat til at sejle.

Endelig vil jeg overfor det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) gøre opmærksom paa, at naar han i Lørdags mente at finde den Forskel mellem ham og mig, at han mente, at „Opgaven, hvis Staten ikke vil tage Del i at løse den, derfor ikke maa blive staaende uløst“, medens jeg var af en anden Mening, saa maa han have overhørt, at jeg udtrykkelig sagde allerede i Lørdags — og derfor kan man ikke finde nogen Modsigelse mellem, hvad jeg siger i Dag, og hvad jeg allerede den Gang sagde —: „at det ere vi vel alle enige om, at denne Sag bør ikke slippes, før den er gennemført under den ene eller den anden Form“.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Folketingsmanden for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Jeg maa tilstaa, at jeg forstod slet ikke den højtærede Finansminister. Her foreligger et Forslag, som skal

rejse en stor national Sag, nu have vi hørt det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen), det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) og det ærede Medlem fra Slagelse (H. Neergaard), altsaa Medlemmer fra forskellige Sider, ud fra den selv samme Betragtning udtale, at de gerne vilde være med til at fremme dette Foretagende, og endda fremme det ad den Vej, som er foreslaaet af de 5 Mænd, der have fremsat Tanken om hele Projektet, og saa stiller den højtærede Minister sig aldeles afvisende. Han og hans Parti ville sammen med de 5 Mænd være ene om at rejse denne store nationale Sag. Den højtærede Minister siger, at han har aldrig hørt Røster, der kræve, at Danmark skulde gaa til store Anlæg paa St. Thomas. Det er en mærkelig Udtalelse. I den vestindiske Kommissions Betænkning staar der, at St. Thomas' Havn er af saa omfattende Betydning for den almindelige Skibsfart, at Bestyrelsen af den bør være et Statsanliggende. Saaledes udtaler altsaa Kommissionen sig. Jeg har allerede nævnt den Pjece, som H. N. Andersen udsendte i 1903, den gaar i samme Retning: at det bør være Staten, som har Bestyrelsen af St. Thomas' Havn. I Anledning af den højtærede Ministers Udtalelse, at han aldrig havde hørt saadanne Røster i Folketinget, vil jeg for at vejlede ham paa dette Omraade oplæse følgende Udtalelse af det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) den 6. Marts 1906: „Det forekommer mig, at det, Rigsdagen her først og fremmest har at se paa, er, at denne Havn virkelig kan blive tilfredsstillende i Fremtiden som i Fortiden.“ Altsaa Rigsdagen! Senere i sin Tale siger det ærede Medlem: „Saa længe Hovedansvaret for Lovgivningen i sidste Instans skal ligge her hos Rigsdagen, have vi ikke blot en Ret, men ogsaa en Pligt til at gribe ind i saadanne Forhold, naar der kommer et Forslag, saa utilfredsstillende som det her foreliggende.“ Saa utilfredsstillende! Det var det af Finansminister Lassen fremlagte Forslag, som det ærede Medlem kaldte utilfredsstillende. Jeg ser da ikke rettere, end at den højtærede Minister i den Tid, der er gaaet siden 1901, har vendt det døve Øre til, hvis han ikke har hørt Røster, der krævede, at der skulde foretages saadanne Anlæg paa St. Thomas.

Saa fremhævede den højtærede Minister en hel Række Fordele, som denne Ordning vilde skaffe St. Thomas' Kom-